

A les properes Fires i Festes de la Santa Creu actuaran sota la Carpa de Plaça Catalunya dues companyies catalanes de rellevància: El Molino de Barcelona i The Gospel Viu Choir

A les properes Fires i Festes, els promotors del Circ Charlie Rivel han programat igualment sota la innovadora Carpa que es plantarà a la Plaça de Catalunya de Figueres dos espectacles que enriquiran el programa de la Santa Creu 2015: d'una banda, l'actuació de la companyia oficial del mític cabaret El Molino de Barcelona amb la *vedette* Merche Mar i el seu cos de ball, en una de les seves rares sortides de la sala del Paral·lel (dimecres, 29 d'abril a les 20.30h) i, d'altra banda, un concert del popular grup The Gospel Viu Choir sota la direcció de Moisès Sala (Dijous, 30 d'abril a les 21h).

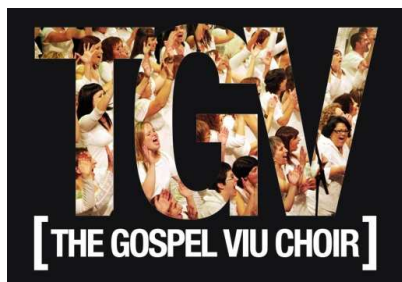
Coincidint amb la Roda de Premsa d'avui dimecres 25 de març, s'han posat a la venda les entrades pels dos espectacles a través del nou web www.SantaCreu2015.com i a l'**Oficina de Turisme de Figueres**. Depenent dels espectacles i de les categories de butaca, els preus de les entrades oscil·len entre els 6 i els 25€.

1. El Molino de Barcelona aterra a Figueres!

1.1. Una mica d'història

La història d'El Molino comença l'any 1898, quan el propietari de la tasca La Pajarera, un modest barracó situat al carrer Vila Vilà cantonada Rosal, fart de mariners borratxos i de paletes escandalosos, ven el seu negoci per 100 pessetes. El nou propietari, un andalús que havia arribat a Barcelona per fer fortuna, li canvia el nom pel de La Pajarera Catalana i munta un petit empostissat. Al cap de tres anys ja ofereix una programació musical estable, restaurant a la carta i fins i tot un servei gratuït de cotxes per facilitar el trajecte des de les Rambles al local. L'any 1901, La Pajarera Catalana havia trobat el seu lloc al món de l'espectacle del Paral·lel.

Després d'un breu coqueteig amb el cinema sota el nom de Gran Salón Siglo XX, el 1908 es produeix un nou canvi d'amo i es rebateja el local com Petit Palais. El nou negoci es dissenya per portar els espectacles nocturns dels cabarets de París en "versió espanyola". És l'època del music hall, que s'apropia del Petit Palais i del Paral·lel, que veu com la seva fama d'avinguda que aglutina el major nombre d'espectacles a Europa creix.

El 1910 s'enderroca la construcció original feta de fusta i es du a terme una important reforma a càrrec de l'arquitecte modernista barceloní Manuel Joaquim Raspall (1877-1937), que dota a l'interior del local d'una configuració que encara es manté avui en dia. El reformat teatre passa a dir-se Petit Moulin Rouge, a imitació del famós Moulin Rouge parisenc. Tres anys més tard, amb l'agent artístic Antoni Alstell com a propietari, s'escurçarà el nom a Moulin Rouge. Quan l'arquitecte Josep Alemany i Juvé col·loca les emblemàtiques aspes giratòries a la façana, l'any 1926, el Moulin Rouge es converteix en tota una icona del Paral·lel.

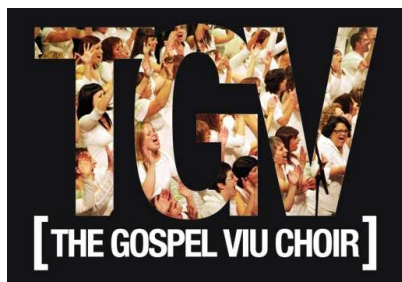
La victòria del exercit rebel nacional a la Guerra Civil Espanyola comporta la prohibició dels noms "afrancesats" i de tots aquells qualificatius que facin referència al comunisme, la qual cosa obliga a canviar una vegada més el nom pel definitiu El Molino. El matrimoni format per Francisco Serrano, amo de l'històric teatre El Bataclán, i Vicenta Fernández compra el local i li tornen l'aire de cafè concert que havia perdut en l'etapa anterior.

A partir dels quaranta, El Molino emergeix al Paral·lel com un teatre singular, amb normes pròpies, que ofereix una lliçó constant de llibertat, de sublimació del popular, de grandesa de barri i d'erotisme sa. Són els anys de la mítica Bella Dorita, la primera gran estrella d'El Molino.

El gir de les seves aspes marcarà el ritme de la ciutat les següents dècades i pel seu escenari desfilaran artistes llegendaris com Lander i Leanna, Mary Mistral, Mirko, Pipper, Johnson, Escamillo, Christa Leem, La Maña i Merche Mar, entre molts d'altres.

L'any 1976, El Molino guanya la primera edició del premi FAD Sebastià Gasch d'arts parateatral, que distingeix les mirades diferents i innovadores del món de l'espectacle. Tanmateix, el major reconeixement que mai no podrà rebre El Molino han estat les nombroses mostres d'afecte i suport que des del seu tancament el 1997 els veïns i ciutadans de Barcelona han mostrat pel mític cafè concert del Paral·lel. Conscients de l'incalculable valor històric i sentimental que El Molino té per a Barcelona, l'empresa Ociopuro compra el petit local i el 2007 inicia el procés de reconstrucció per tornar-li la il·lusió a Barcelona i als seus ciutadans.

L'any 2010 El Molino torna a aixecar el teló al Paral·lel i s'estableix com a punt de referència de l'espectacle a Barcelona.

1.2. L'espectacle actual en cartell: "Show Time"

A Frank Sinatra li va encantar la versió que va fer Paul Anka del "Comme d'habitude" francès. El "My way" s'identificarà pels segles dels segles amb "la veu", i li va com a anell al dit. Amb la seva darrera revista, "Show Time" a El Molino volen fer un homenatge a aquesta cançó i a molts altres temes que han marcat una manera de fer especial.

La companyia del cèlebre cabaret del Paral·lel existeix des de 1898; ha resistit guerres, dictadures, tancaments i crisis, i al passat mes de juliol va celebrar la funció número 2.000 de la nova etapa. Han viscut com han volgut, com han fet sempre, a la seva manera, sense que ningú els digués com ho havien de fer. Passen els anys, les dècades, i segueixen, adaptant-se als temps, fent riure, emocionant i sorprenent al seu públic.

A El Molino les coses mai són iguals, sempre canvien. El Molino és un espai versàtil, canviant, que s'adapta a tot, com aquest nou show que, fins i tot, encaixarà a la perfecció sota una Carpa de Circ! Burlesque, cabaret, números corals o solistes, acrobàcies i humor. El Molino Show-Time és tot això i molt més. Merche Mar, com a amfitriona de la casa, i El Molino Team (Lady Molino -Vanessa García-, Juli Bellot, Genia Tykhonkov, Maite Fernández, Roger Salvany, Aina Torné, i Geni Sánchez) amb acròbates convidats. Un show únic, a la seva manera. Per això són l'únic cabaret estable de l'estat, l'únic de producció pròpia, l'únic amb pedrera.

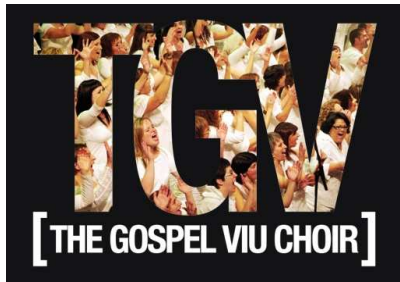
"My way" és la història dels que no depenen de ningú, dels que senten i viuen i diuen el que pensen, que no tenen por davant dels infortunis de la vida, que els resolen a la seva manera.

1.3. Merche Mar, la vedette i actriu còmica més estimada de Catalunya

Merche Mar és una vedette de revista i music hall considerada per alguns com de referència a El Molino. Va començar la seva carrera a El Molino quan tenia tretze anys, cap a l'any 1965, amb Johnson i Escamillo. Hi va fer diversos espectacles, com *Rubias y morenas*, *La flauta del faraón*, *Las pícaras molineras*, *Bésame donde quiera*, *Taxi al Molino* o *Pluma y peineta*, darrer espectacle abans del tancament en 1997. També ha estat la primera artista a actuar al nou espectacle *Made in Paral·lel* de la seva reobertura en 2010.

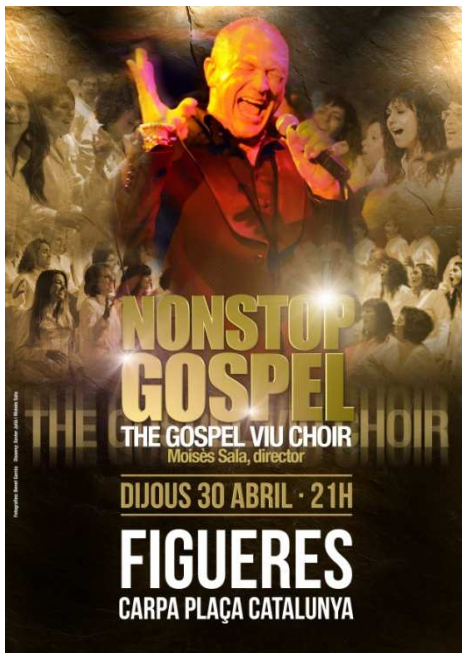
Entre 1997 i 2010 ha seguit actuant, tant en sales de tota Espanya com a la televisió (per exemple, té un paper a la sèrie *Pelotas*, de TVE) i al cinema (com *Soldados de Salamina*) i ha escrit un llibre autobiogràfic, *El Molino: Historias de una vedette*.

2. Esclat de gospel: a Figueres en escenari 360º

The Gospel Viu Choir és una formació musical de gospel fundada a Palafolls el 2002 pel seu director Moisès Sala i Deprius. Està formada per 90 cantaires de diferents comarques de Girona i Barcelona. La formació és tot un referent en el món del gospel a Catalunya i a l'estat espanyol. El seu repertori inclou versions actuals d'espirituals negres i gospel populars i tradicionals, peces d'autors moderns i també incursions en el soul, el blues i el jazz, però tenint com a eix vertebrador el gospel contemporani d'autors d'actualitat. Ha actuat a escenaris destacats (com el Gran Teatre del Liceu, o el Palau de la Música Catalana) i participat en

festivals de renom (com el Festival de la Porta Ferrada a Sant Feliu de Guíxols o el Black Music Festival de Girona). Han compartit escenari amb formacions de prestigi internacional com Soweto Gospel Choir, The Golden Gate Quartet i The Northern Kentucky Brotherhood Singers. També cal destacar la seva participació en el projecte Mou-te pels quiets a L'Auditori de Barcelona (ideat per Màrius Serra) i a la Marató de TV3 per la pobresa.

L'any 2006 la formació va iniciar el projecte Gospel Sense Fronteres que pretén dur a terme una tasca d'acció solidària a favor de la infància en benefici d'organitzacions sense ànim de lucre i ONG's que treballen pels nens a qualsevol part del món. Han estat beneficiàries de Gospel sense fronteres entitats com Fundació Amics Joan Petit Amics - Nens amb càncer (2006, 2010), Fundació Vicenç Ferrer (2007), Associació Catalana de la Síndrome de Rett i Obra Social Sant Joan de Déu (2008), Sonrisas de Bombay (2009), i Nexe Fundació (2011). El 2012, la formació compleix 10 anys i per celebrar-ho dedica el seu projecte de Gospel Sense Fronteres a les entitats amb les que ha treballat fins llavors. El 2014 la formació protagonitza la gravació d'un documental (El Cor) dirigit per Marc Juan que s'emet el gener de 2015 al Sense ficció de TV3.

3. Sota la innovadora Carpa de Plaça Catalunya

De disseny innovador, visibilitat total en el seu interior i sense necessitat de fer cap perforació al sòl per a la seva instal·lació, la Carpa que es plantarà per Santa Creu a la Plaça Catalunya de Figueres es concep com un espai capaç d'acollir fins a 826 espectadors a cadascuna de les seves representacions.

Amb una planta amb forma de polígon regular de 16 costats, la carpa presenta un disseny únic a Europa que permet d'una banda conciliar la visió panoràmica (sense cap columna interior), amb una destacada alçada (15 m.) important per a les atraccions aèries, sense perforar en cap cas el sòl i una grada polivalent amb 3 configuracions possibles: auditori per a uns 826 espectadors, amb taules per a 425 comensals o amb pista de major diàmetre (fins a 12,7m) pels espectacles que requereixin una major amplitud d'escenari.

Pensada pel màxim confort de l'espectador, la nova carpa proposa un seguit de millores importants respecte les tradicionals carpes de circ:

- Cadires individuals acotxades,
- Visibilitat total: sense cap columna,
- Grada amb important inclinació,
- Gran proximitat amb l'artista: l'espectador està a un màxim de 10 m de la pista,
- Amplitud de files,
- Equip de so i llum amb les darreres tecnologies,
- Climatització d'aire tant per a fred com per a calor.

El seu disseny recorda al d'un iglú gegant i per a la seva construcció s'han emprat els millor materials homologats conforme a les normatives vigents.

Contacte Premsa · Comedia, Comunicació & Media

Marc Gall – Nora Farrés – Mariona Gómez. Telf: (34) 680 168 217

e-mail: nfarres@comedianet.com / mgomez@comedianet.com